

C.B. Canet,

50 anys que es celebren mirant cap el futur

TEXT: JOAN GUIU

FOTOS: C.B. CANET

Va ser entre 1929 i 1930 quan un grup de joves, companys de l'Escola de Teixits de Punts, s'ajunten i formen un equip de bàsquet anomenat "Renaixement", començant a jugar en un terreny cedit per la família Lloveras, que s'anomenava el "canyissar". Com el lloc de trobada del jovent eren els locals del Centre Catòlic de Canet, el nom oficial amb que van entrar en competició, l'any 1932, va ser "Centre Catòlic Renaixement" i alguns dels pioners van ser els germans Pera, en Roig, en Pey i en Soler. Els primers partits van ser contra equips de localitats properes com Arenys i Premià i també es va habilitar un camp, que amb el temps serà l'històric del club, als terrenys de l'Escola de Teixits de Punt. Com en moltes entitats catalanes la proximitat, desenvolupament i desenllaç de la Guerra Civil malbarata il·lusions i projectes. Així en la temporada 1939-40 apareixen dos equips, el Frente de Juventudes i el Centre Catòlic Renaixement, els components del qual intenten recomposar-se. Els primers disposen de dos equips masculins de grans, el primer i segon equip, mentre el Renaixement amb penes i treballs organitza un equip juvenil de nois. Aviat, però, s'observa que amb una sola estructura es funcionaria millor i com el Centre Catòlic disposava d'una major experiència en l'organització d'una entitat, no triga a produir-se la fusió, formant-se un sol club, mantenint-se el nom de Centre Catòlic Renaixement, que seria l'embrió del que anys després serà el C.B. Canet.

Alhora, acabada la guerra, es va produir un cert protagonisme de l'esport femení, en general, i a Canet del bàsquet femení en particular. En la temporada 1939-40 s'organitza l'**equip femení del Centre Catòlic Renaixement, que al 1942 aconseguiran proclamar-se Sots-campiones**

Equip femení temporada 39-40

Equip senior masculí 77-78 que va aconseguir l'ascens a 2a Nacional

d'Espanya. Van ser: Rosita Tenas, Laia Mainat, Roser Grau, Misericordia Portulas, Carmen Carques, Margarida Vila, Margarida Ribes, Dotra i Enfedaque. Aquest impuls femení durarà ben poc, només 5 ó 6 anys a alt nivell i seguirà uns pocs anys amb algun equip fins desaparèixer

Primers passos del C.B. Canet

Al marge aquest esporàdic esclat de les noies, a inicis dels 50 els nois del Renaixement juguen els campionats de 3ª regional de la Federació Catalana, amb el nom de "Renacimiento", castellanització obligada pel "règim", i queden en la temporada 53-

54 campions del seu grup perdent només un partit en la lliga regular i imbatuts en la fase final, aconseguint el títol català de la categoria i l'ascens.

En la temporada 54-55 és produïx el naixement del C.B Canet. La gent del bàsquet considera necessari un canvi en l'organització del club i es constitueix el Club Bàsquet Canet, sota la base del Centre Catàlic Renaixement. Es conserva la plaça obtinguda a 2ª regional pel "Renacimient-to" i aconsegueixen fer un meritori campionat, quedant en 3r lloc del grup II. Les properes temporades són de consolidació i creixement. En la 55-56 competeixen amb primer i segon equip; en la 56-57 s'inciu també un juvenil, en la 57-58 queden segons i ascendeixen a 1ª regional, i en la 58-59 arriba el primer gran èxit de l'entitat, essent campions absoluts de Catalunya al ser primers del seu grup i guanyar, 48 a 41, al CB Manresa, campió de l'altre grup, aconseguint així l'ascen a 1ª Divisió espanyola. Per davant només hi havia la "Liga Nacional". Per celebrar l'aconteixement i la brillant temporada, el 17 de maig de 1959, a Canet, juga el C.B. Canet contra la Selecció Catalana, guanyant la Selecció per 38 a 35.

Assentament a l'èlit

La temporada 59-60 s'inscriuen amb 1r i 2n equip i un juvenil. El primer equip fa un bon paper quedant en 6è lloc entre 14 equips, a la 1ª divisió espanyola. Al finalitzar aquesta temporada, i cara la 60-61, es produeix una reorganització federativa de categories i la 1ª divisió passa a ser 2ª Nacional amb el nom de "Trofeo Gonzalo Aguirre". Jugaran en aquest nivell quatre temporades, ja que descendeixen l'any 63 i jugaran a regional i provincial catalana fins un nou ascens, jugant altre cop el "Gonzalo Aguirre" al 66-67, només un any, ja que descendeixen a 3ª Divisió, "Trofeo Padre Millán", on romandran fins la temporada 77-78 que aconsegueixen altre cop l'ascens a 2ª nacional, categoria que obliga a jugar en camp cobert. La gent del Canet té empena, es lloga l'emalat de la festa major i es cobreix el camp de l'Escola de Teixits de Punt, alhora que al terra es col·loquen peces quadrades de parquet. Aquí es jugarà fins l'any 81, en que es construirà el Pavelló Municipal.

A 1ª divisió espanyola s'aguantarà 4 temporades, del 77 al 81, essent la millor d'e-

Equip pioner anys 40. Drets: Perea (delegat), Jam, Lloret, Maynat, J. Ribas, Romea i N. Nicolau. Ajupits: Maillo, Serra, E. Nicolau, Escudero i R. Ribas.

lles la primera, en que van quedar tercers quedant-se a les portes de l'ascens a Lliga Nacional. Al 1981 es construeix el Pavelló Municipal, no sense polèmica, car l'Ajuntament no està disposat a cobrir les despeses d'acondicionament d'un terra idoni pel bàsquet, i serà la gent del club i aficionats qui faran l'aportació necessària per adquirir un terra sintètic que s'havia observat disposava el Pavelló barceloní de la Salle Bonanova. En els propers anys s'alternen temporades als campionats de la Federació Catalana i ascensos efímers a 2ª espanyola. Els últims anys a tant alt nivell són la temporada 88-89 en que queden segons de la 2ª divisió espanyola, però malauradament en la propera van quedar últims classificats i descendeixen.

En aquests quasi trenta anys, l'entitat ha crescut. Les bones classificacions i ascensos del primer equip fan bullir l'entorn del club i mica en mica es van formant més equips de petits i es treballa amb il·lusió. Així, la temporada 61-62 l'Infantil masculí queda 3r del campionat de Catalunya, per davant del Juventut, Barça i CB Manresa i a mitjans del 70 compten ja amb quatre equips en competició i esporàdicament es pot organitzar algun equip petit de noies. L'any 85 el Júnior masculí aconsegueix el campionat de Catalunya, al 98 el Sots-22 de nois queda sotscampió de Catalunya i una nova generació de júnior aconsegueix el campionat de Catalunya la temporada 1999-2000.

Final de segle XX

En els últims 25 anys del segle XX el CB Canet porta a terme un clar assentament de la seva estructura esportiva. La clara voluntat de voler disposar d'equips de pro-

moció preparats i que formin jugadors pel dia de demà, fa que s'arribi a un acord amb el Col·legi dels Maristes, de forma que els seus equips juguin campionats federats i es converteixin en un veritable viver del bàsquet. Als Maristes juguen els nois fins a categoria Cadet i llavors passen al CB Canet. Aquest acord es mantindrà ben bé una dècada, de 1990 al 2000. A partir del 2000 el CB Canet disposa del seu propi organigrama d'equips, des de l'Escola de Bàsquet fins a Sènior. Enguany, temporada 2003-04 ha comptat amb 12 equips en competició, des de dos minis de nenes i un de nens passant per totes les categories masculines fins el sènior de 1ª catalana i les noies fins a Júnior. Cal assenyalar que enguany s'ha iniciat també la col·laboració amb l'Escola de la Misericòrdia, on una seixantena de nens i nenes s'inicien en bàsquet. Les intencions cara la propera temporada 04-05 són arribar a tenir 14 equips, augmentant la promoció amb l'objectiu de formar bons jugadors pel dia de demà i per oferir al jovent de la població una possibilitat de conèixer i aprendre. Actualment tots els entrenadors de promoció són jugadors i jugadores dels equips superiors i els d'aquest molts són exjugadors, com Quim Vicente responsable del Sènior o Angel Turó en el Sots-21. Un cas exemplar és el del Júnior femení, en que totes les jugadores fan d'entrenadores de petits. No cal dir que amb aquesta base la Directiva del CB Canet enfila els propers anys amb força i molt d'entusiasme, el mateix amb que estant preparant les celebracions del cinquantenari, en que el passat 8 de maig van commemorar-ho amb un sopar al Pavelló amb l'assistència d'unes 400 persones, en una esplèndida jornada de festa i recolçament, a l'entitat i al bàsquet. ●